NORAKSTS
Lieta Nr. A42832409
A3577-10/6

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 13.decembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese E.Apīne,
piedaloties pieteicējam *J.M.*,
atbildētāja pusē pieaicinātās iestādes – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes – pilnvarotajai pārstāvei *I.K.*,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *J.M.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 18.maija lēmuma Nr.1771 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 18.maija lēmumu Nr.1771 (turpmāk arī – Lēmums) *(lietas 5.-10.lapa)* atstāts negrozīts 2009.gada 16.februāra lēmums Nr.050/PB746782 (turpmāk arī – sākotnējais lēmums), ar kuru *J.M.* (turpmāk arī – pieteicējs) saukts pie administratīvās atbildības par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu, piemērojot naudas sodu Ls 30 saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.^{8} panta sesto daļu.

Sākotnējā lēmumā norādīts, ka pieteicējs 2009.gada 16.februārī, plkst.00.04 „vadīja automašīnu Mazda MX-5 ar valsts numura zīmi */reģistrācijas numurs/* pa Lubānas ielu no Ilūkstes ielas puses Dārzciema ielas virzienā ar ātrumu 61 km/h. Atļautais ātrums 30 km/h ceļa zīmes 524 un 518 darbības zonā. Minimālais iespējamais ātrums 60 km/h [..]” *(lietas 23.lapa).*

[2] Pieteicējs pieteikumā tiesai lūdz Lēmumu atcelt. LAPK 149.^{8} panta sestās daļas piemērošanai nebija pamata, jo minētajā ceļa posmā nebija uzstādīta attiecīga ceļa zīme – ātruma zona 30 km/h. Tā tika uzstādīta tikai pēc tam, kad pieteicējs bija apstrīdējis lēmumu.

Pieteicēja apturēšana notika prettiesiskā veidā, jo Ceļu policijas ekipāža apzināti pārkāpa noteikumus savas automašīnas novietošanai.

[3] 2009.gada 22.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemti Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī – atbildētājs) rakstveida paskaidrojumi, kuros atbildētājs norāda, ka pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu pilnā apmērā *(lietas 17.-19.lapa).*

Atbildētājs paskaidro, ka Lēmums pieņemts vadoties pēc pierādījumiem, kas par tādiem atzīstami LAPK 243.panta izpratnē un novērtēti saskaņā ar LAPK 244.panta nosacījumiem. Policijas darbinieki jau sākotnēji norādījuši, ka pieteicējs vadījis transportlīdzekli no Ilūkstes ielas puses un nav izbraucis no dzīvojamās zonas, kurā bija iebraucis pa Kupravas ielu un vēlāk izbraucis uz Lubānas ielu.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu uzturēja uz tajā norādītajiem argumentiem, bet atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos paustajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausoties pieteicēja un atbildētāja pārstāves paskaidrojumus, pārbaudot lietas materiālus kopsakarā ar tiesību normām, atzīst, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[6] Ar Lēmumu pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{8} panta sesto daļu par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā, kas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi („Apdzīvotas vietas sākums"). Pieteicējam piemērots naudas sods trīsdesmit latu apmērā.

Lietā ir strīds, vai attiecībā pret pieteicēju ir pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs, jo pieteicējs uzskata, ka nav zinājis par braukšanas ātruma ierobežojumu 30 km/h, jo izbraucis no teritorijas – dzīvojamā zona, kur šāda ierobežojuma zīme nav uzstādīta. Ceļa zīme Nr.524 „Maksimālā ātruma ierobežojuma zona" pie izbraukšanas no dzīvojamās zonas uzstādīta 2009.gada 28.martā *(lietas 15.lapa)*, proti, pēc pieteicēja pārkāpuma konstatēšanas.

[7] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2009.gada 16.februārī, plkst.00.04 vadīja automašīnu Mazda MX-5 ar valsts numura zīmi */reģistrācijas numurs/* pa Lubānas ielu no Ilūkstes ielas puses Dārzciema ielas virzienā ar ātrumu 61 km/h.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs uzsāka kustību pa Lubānas ielu no Ilūkstes ielas vai no dzīvojamās zonas, kas atrodas starp Ilūkstes ielu un Dārzciema ielu.

Ja pieteicējs uzsāka kustību no Ilūkstes ielas, tad atļautais braukšanas ātrums ir pārsniegts par 30 km/h, bet, ja pieteicējs uzsāka kustību no dzīvojamās zonas, kur nebija uzstādīta zīme 30 km/h, tad atļautais braukšanas ātrums ir pārsniegts par 10 km/h.

[8] Vērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesai ir šaubas par pārkāpuma faktu saskaņā ar LAPK 149.^{8} panta sesto daļu, jo pieteicēja un policijas darbinieku paskaidrojumi ir savstarpēji pretrunīgi, proti, pieteicējs jau pārkāpuma izdarīšanas vietā sniedza sākotnējos paskaidrojumus, kam piešķirama ticamība, jo personai ir raksturīgi sevi aizstāvēt ar tiem līdzekļiem, kas ir personas rīcībā, proti, ar paskaidrojumiem par notikušā apstākļiem.

Pieteicējs 2009.gada 16.februārī pie administratīvo pārkāpumu protokola Nr.PB746782 *(lietas 23.lapa)* ir paskaidrojis, ka izbraucis no dzīvojamās zonas pie Lubānas ielas 87.nama, kur nav ātruma ierobežojuma zīmes *(lietas 25.lapa)*.

Policijas darbinieks *A.K.* savā dienesta ziņojumā norāda, ka pieteicēja paskaidrojums nav taisnība *(lietas 26.lapa)*, bet policijas darbinieks *A.G.* uz šo faktu nenorāda vispār *(lietas 27.lapa)*.

Tādējādi tiesas rīcībā ir savstarpēji pretrunīgi paskaidrojumi, jo administratīvo pārkāpumu protokolā ir norādīts, ka pieteicējs brauca no Ilūkstes ielas puses, taču tas nenozīmē, ka pieteicējs veica pagriezienu no Ilūkstes ielas uz Lubānas ielu.

Tiesas rīcībā ir foto *(lietas 29.-30.lapa)* un video materiāli *(lietas 39.lapa)*, ko iesniedzis atbildētājs.

Vērtējot atbildētāja iesniegtos foto attēlus, tiesa secina, ka tie ir uzņemti diennakts tumšajā laikā un nesniedz informāciju par notikumu. Abos foto attēlos ir redzama policijas dienesta automašīna, kas ir novietota uz ielas braucamās daļas. Apkārtējā perspektīva nesniedz atbildi uz jautājumu, kur atrodas šī automašīna un kā minētais pierāda pārkāpuma faktu.

Savukārt, pārbaudot videoierakstu, kas tika analizēts arī tiesas sēdē, tiesa negūst apstiprinājumu pārkāpuma faktam, jo video nesniedz atbildi uz jautājumu, no kurienes izbrauca pieteicējs. Video materiāls attēlo mirkli, kad no pagrieziena, ko veido policijas automašīnas atrašanās ielas paplašinājumā salīdzinājumā ar Lubānas ielu, parādās vieglās automašīnas gaismas, automašīna samazina ātrumu un piebrauc pie policijas automašīnas. Tajā mirklī ir redzams pieteicēja automašīnas numurs, kā arī visu laiku ekrānā ir attēlots šīs automašīnas braukšanas ātrums, par ko lietā strīda nav. Taču atbilde uz jautājumu, no kurienes brauca pieteicējs, video materiālā nav redzama.

Ņemot vērā minētajās tiesību normās noteikto, tiesa, izvērtējot konkrētajā lietā esošos pierādījumus, konstatē, ka nav iespējams gūt pārliecību par pieteicēja vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā saskaņā ar LAPK 149.[8] panta sesto daļu.

Administratīvā pārkāpuma lieta, ievērojot pārkāpuma raksturu un sankcijas atbilstību kriminālsfērai, ir pielīdzināma krimināllietai *(sk. Satversmes tiesas 2002.gada 20.jūnija spriedumu lietā „Par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 279.panta otrās daļas un 280.panta pirmās daļas 4.punkta daļā, kas nosaka, ka tiesas spriedums lietā par amatpersonas lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu ir galīgs, un Latvijas Civilprocesa kodeksa 239.panta ceturtās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 89., 91. un 92. pantam, kā arī 1950.gada 4.novembra Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.pantam")*. Līdz ar to, izlemjot jautājumu par pārkāpēja vainu, jāievēro nevainīguma prezumpcija - nevienu nevar atzīt par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt, kamēr viņa vaina nav pierādīta likumā noteiktajā kārtībā, kā arī visas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu indivīdam (pārkāpējam).

Ņemot vērā tiesas rīcībā esošo pierādījumu vērtējumu, tiesa atzīst, ka lietā nav pierādīts, ka pieteicējs izbraucis no Ilūkstes ielas, proti, no vietas, kura atrodas pirms ceļa zīmes ar ātruma ierobežojuma zonu 30 km/h.

Ceļa zīmes pēc savas būtības satur vizuāli, proti, ar redzi, uztveramu informāciju. Personai, kura piedalās ceļu satiksmē, ir pienākums sekot līdzi ceļa zīmju norādījumiem, tās vispirms ieraugot, tad – nolasot redzamo informāciju un attiecīgi rīkojoties. Ceļu satiksmes dalībniekiem, tostarp, pieteicējam kā autovadītājam, ir pienākums zināt CSN prasības. Tātad, ja persona redz ceļa zīmi, ātruma ierobežojums zona 30 km/h, tad personai ir jāzina, ka šīs zīmes saturs liedz transportlīdzekļu vadītājiem pārvietoties ar lielāku braukšanas ātrumu. Savukārt, ja ceļu satiksmes dalībnieks ceļa zīmi neredz, viņš tās prasības nevar izpildīt.

Vērtējot, vai pieteicējam vajadzēja redzēt ceļa zīmi, tiesa secina, ka atbilde ir noliedzoša, jo tajā krustojumā, pa kuru uz Lubānas ielas uzbrauca pieteicējs, šāda ceļa zīme 2009.gada 16.februārī nebija uzstādīta. Līdz ar to iepriekšējā krustojumā esošo ceļa zīmi pieteicējs nevarēja un viņam nevajadzēja to redzēt.

Tādējādi tiesas ieskatā nav pierādīts, ka pieteicējs nav izpildījis 524.ceļa zīmes darbības prasības un ir pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu par 30 km/h, sakarā ar ko

nav konstatējama pieteicēja vainojama darbība LAPK 149.[8] panta sestajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, LAPK 286.panta pirmās daļas 3.punktu tiesa

nosprieda:

apmierināt *J.M.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu un atcelt Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 18.maija lēmumu Nr.1771; izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) E.Apīne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ E.Apīne
Rīgā, 2010.gada 13.decembrī